

учены проповѣдници на Българскы слово Божіе на народа, който бѣше убѣденъ въ истинѣ-тѣ, та съ голѣмо усърдіе ся стичяше да слуша мѣдры-ты христіанскы и нравственны поученія. Симеонъ, освѣнъ дѣто насърдяваше учены-ты да списвать и да прѣвѣждать на Българскы языкъ различни книги, та съ това да ся умножява новопочета-та наша книжнина; нъ и той самъ много пѣти зимаше перо-то, та списваше по нѣщо, полезно за народа си, кого-то много желаше поскоро да въведе въ пѣтя на образованность-тѣ. и дѣиствительно: въ негово врѣмя гядаме Българы-ты по прозвѣщеніе-то си да ся сравнявать съ товрѣмѣны-ты просвѣщены народы.

Въ 889. г., когато ся въскачи на Византійскый прѣстолъ Левъ Философъ, дълговрѣменный миръ измежду Българіѣ и Имперіѣ-тѣ ся развали отъ Гърцы-ты; зашто прѣстапяхъ условія-та му, съ които прѣжни-ти Императори давахъ особны правды на Българскы-ты тѣрговцы за да си правять свободно тѣрговіѣ-тѣ по Имперскы-ты градове.

Подбудени отъ зависть нѣколко първи цареградскы тѣрговцы, на които глава-та были двама най-богати *Сшавраки* и *Козма*, забрахъ да притѣснявать Българскы-ты тѣрговцы въ Цариградъ и Солунъ и да имъ зимать безъ мѣрѣ мыто (гюмрукъ). Наши-ти ся отнесохъ за това до Симеоново-то покровителство, а той като ся извѣсти за всичко подробно, прѣдстави тѣхъ работѣ на Императора и поиска, спорядъ условія-та на мира, да ся оздрави тѣрговія-та на Българ-